

Oh, disculpi, m'havien dit que dos sols. Ara porto els tallats. Una copeta? Tenim xupitos d'avellana, de menta, de raïm, de... Bé, un momentet. Ho sento, és que la companya ha hagut de sortir, però no s'amoïnin que porto els tallats de seguida. Sí, de seguida, no passin ànsia que sí que me'n recordo.

Vinga, aquests musclos, que fa mil hores que els he demanat! Els de la dos. No, no: tres racions, que els altres dos ja han acabat l'amanida, i estan que bufen. Home, senyor Remigi, jo només tinc dues mans, què vol que li digui...! La Lluïsa? No, és al vàter, però surt de seguida. Sí, no s'amoïni, que ho fem sempre, rentar-nos les mans... Veges què s'ha pensat aquest, la seva dona deu ser marrana perduda. Hòstia i quina mala llet que gasta... No, no, el bistec no és meu. Jo el que vull és el platillo d'ànec, hòstia, que l'he demanat fa mitja hora! Sí, però qui se les carrega sóc jo! Va, surt tu a donar la cara, collons!

Cru? Perdoni, ara li passen una mica més per la planxa. Ara, que el peix massa fet... No, no, cadascú té el seu gust, sí, senyor. Ara les hi porto, les patates. Perdoni, puc retirar els plats? Ah, perdoni, em pensava... No, miri, de civet no en queda, però l'estofat està boníssim. No, no senyora, nosaltres no en gastem, de vedella anglesa. Tota del país. Més pa? De seguida.

No l'has vista, la Lluïsa? Aquesta té un morro que se'l trepitja! Cinc minuts! Ha! No: quatre, de crema catalana, no he dit res de cinc, jo. Doncs si no entens la meva

lletra, posa una farmàcia, xata! O compra't ulleres. I com vols que estigui, amb les meves onze i les sis de la penques de la Lluïsa? I l'estofat? Ja m'ho podies haver dit, que s'ha acabat, tia! Cony, que ja els he dit que no al civet! Doncs posa'l de porc, coi! Ah, el pa! Una altra taula? Doncs jo sí que no... Que la faci la Tere, tia. Mira, si li cau un puro a la Lluïsa, que li caigui, però ara mateix li dic al senyor Remigi... Bé, si l'agafa l'Assun, bé, però jo és que no puc, de veritat que no. Ah, posa'm un altre «Glorioso», per la set.

Tenim crema catalana, púding de fruita, profiteroles, plàtan flambejat, maduixes amb nata... I és clar que sí, que poden ser amb moscatell, sí, senyor. Gelat? De xocolata, de vainilla, de maduixa... No, no: nostre. Si vol fem pijama, i així els prova tots. Més aigua? Sense gas?

Per fi, tia, ja era hora! Corre, va, que els de la catorze treuen foc pels queixals. Ostres, Lluïsa, no ploris, dona! Va, que així no pots sortir al menjador, tia! Ja ho sé, que és un porc. Tu ho has dit. Mil cops. Va, passa-m'ho a mi, mentre aquesta es refà. Jesús, quina creu! I els dos pijames, Carme? Al paperet, cony, al paperet! On vols que ho hagi escrit? Va, Lluïsa, renta't la cara, que si et veu el senyor Remigi... I no ploris, tonta. D'homes, mira, n'està així de ple. Veus els de la tres? Doncs tu, m'ha pessigat el cul ja dues vegades. Vés amb compte, perquè és dels que fiquen mà. I què vols que faci? Fer un número al menjador? Sí, i el senyor Remigi em donarà a mi la raó. No, no, passes per la banda de la tia, lluny del porc que fica mà, i si ho veu el senyor Remigi li dius la contrasenya: